

Current Jewish Questions

Hocheiach Tochiach – Laws of Rebuke

I. Obligation to Rebuke and its Parameters

<p>1. Leviticus 19:17</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Thou shalt not hate thy brother in thy heart; 2. thou shalt surely rebuke thy neighbor, 3. and not bear sin because of him. 	<p>1. ויקרא פרק יט:יז</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. לא תשנא את אחיך בלבבך 2. הוכח תוכיח את עמיתך 3. ולא תשא עליו חטא:
<p>2. Proverbs 9:8 Reprove not a scorner, lest he hate thee; reprove a wise man, and he will love thee</p>	<p>2. משלי פרק ט פסוק ח אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:</p>
<p>3. B. Bava Metzia 31a Perhaps hokeah means once, tokiah twice? — He replied, hokeah implies even a hundred times. As for tokiah: I know only that the master [must rebuke] the disciple: whence do we know that the disciple [must rebuke] his master? From the phrase. 'hokeah tokiah', implying under all circumstances.</p>	<p>3. תלמוד בבלי בבא מציעא דף לא:א ואימא הוכח - חדא זימנא, תוכיח - תרי זמני? - אמר ליה: הוכח - אפילו מאה פעמים משמע, תוכיח - אין לי אלא הרב לתלמיד, תלמיד לרב מנין - תלמוד לומר הוכח תוכיח, מכל מקום.</p>
<p>4a. I. Sam 20:30-33 Saul's anger flared up at Jonathan and he said to him, "<u>You son of a perverse and rebellious woman! Don't I know that you have sided with the son of Jesse to your own shame and to the shame of the mother who bore you?</u> As long as the son of Jesse lives on this earth, neither you nor your kingdom will be established. Now send someone to bring him to me, for he must die!" "Why should he be put to death? What has he done?" Jonathan asked his father. <u>But Saul hurled his spear at him to kill him.</u> Then Jonathan knew that his father intended to kill David.</p> <p>4b. B. Arachin 16b How far shall reproof be administered? Rav said: <u>Until he [the reprover] be beaten.</u> Samuel said: <u>Until he be cursed.</u> R. Johanan said: <u>Until he be rebuked.</u> This is a point at issue between Tannaim. R. Eliezer said: Until he be beaten. R. Joshua said: Until he be cursed. Ben 'Azzai said: Until he be rebuked. Said R. Nahman b. Isaac: All the three expounded one Scriptural verse; [It is written:] Then Saul's anger was kindled against Jonathan and he said unto him: Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness? And it is written: And Saul cast his spear at him to smite him. The one who said [above] 'Until he be beaten' [said so] because it is written: 'to smite him'; the other who said: 'Until he be cursed' [said so] because it is written: 'to thine own shame and to the shame of thy mother's nakedness'; the other, who said: 'Until he be rebuked'(snarl of rejection) [said so] because it is written: 'Then Saul's anger was kindled'.</p>	<p>4. שמואל א כ, ל-לג (ל) ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמן: (לא) כי כל הקמים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מנות הוא: (לב) ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: (לג) ויטל שאול את החנית עליו להפנתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד:</p> <p>תלמוד בבלי מסכת ערכין דף טז עמוד ב עד היכן תוכחה? רב אמר: עד הכאה, ושמואל אמר: עד קללה, ורבי יוחנן אמר: עד נזיפה. כתנאי, רבי אליעזר אומר: עד הכאה, רבי יהושע אומר: עד קללה, בן עזאי אומר: עד נזיפה. אמר רב נחמן בר יצחק, ושלשתן מקרא אחד דרשו: +שמואל א' כ' ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות, וכתוב: +שמואל א' כ' ויטל שאול את החנית עליו להכותו. למאן דאמר עד הכאה, דכתוב: להכותו; ולמאן דאמר עד קללה, דכתוב: +שמואל א' כ' לבשתך ולבושת ערות אמן; ולמאן דאמר עד נזיפה, דכתוב: ויחר אף שאול.</p>

<p>5. B. Yevamot 65b</p> <p>R. Ile'a further stated in the name of R. Eleazar son of R. Simeon: As one is commanded to say that which will be obeyed, so is one commanded not to say that which will not be obeyed. R. Abba stated: It is a duty; for it is said in Scripture, Reprove not a scorner, lest he hate thee; reprove a wise man and he will love thee.</p> <p>Rashi: For it is written rebuke your friend – rebuke someone who will listen to you.</p>	<p>5. תלמוד בבלי יבמות דף סה עמוד ב</p> <p>ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר ברי שמעון: כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע. רבי אבא אומר: חובה, שנאמר: +משלי ט+ אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לוחם ויאהבך.</p> <p>רש"י מסכת יבמות דף סה עמוד ב</p> <p>לומר דבר הנשמע - דכתיב (ויקרא יט) הוכח תוכיח להוכיח מי שמקבל הימנו.</p>
<p>6. B. Beitzah 30a</p> <p>Rava son of R. Hanin said to Abaye: We have learnt: You may not clap the hands or slap the thighs or dance; and yet we indeed see that [people] do this and we do not take them to task! — He replied to him: And according to your opinion, that which Rabbah said: A man may not sit down at the entrance of the lehi lest an object should roll away and he come to carry it [four cubits in a public thoroughfare]; yet there are these women who take their waterugs and go and sit at the entrance of an alley and we do not say anything to them! But let Israel [go their way]: it is better that they should err in ignorance than presumptuously; here also [I say], Let Israel go their way: it is better that they should err in ignorance than presumptuously. This, however, applies only to a Rabbinical [prohibition] but not to a Biblical [prohibition]. But it is not so; whether it [the prohibition] is Biblical or Rabbinical we do not tell them anything; for the additional time to the Day of Atonement is a Biblical injunction, yet people eat and drink until dusk and we do not say anything to them.</p>	<p>6. תלמוד בבלי ביצה ל:א</p> <p>אמר ליה רבא בר רב חנין לאבבי: תנן, אין מטפחין ואין מספקין ואין מרקדין, והאידינא דקא חזינן דעבדן הכי, ולא אמרינן להו ולא מידי? - אמר ליה: ולטעמך, הא דאמר (רבא) +מסורת הש"ס: רבה+ לא ליתב איניש אפומא דלחיא דלמא מגנדר ליה חפץ ואתי לאתויי (ארבע אמות ברשות הרבים), והא הני נשי דשקלן חצבייהו ואזלן ויתבן אפומא דמבואה, ולא אמרינן להו ולא מידי? אלא, הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין. הכא נמי - הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין. והני מילי - בדרבנן, אבל בדאורייתא - לא. ולא היא, לא שנא בדאורייתא ולא שנא בדרבנן לא אמרינן להו ולא מידי, דהא תוספת יום הכפורים דאורייתא הוא, ואכלי ושתו עד שחשכה ולא אמרינן להו ולא מידי.</p>
<p>7. B. Arachin 16b</p> <p>Whence do we know that if a man sees something unseemly in his neighbor, he is obliged to reprove him? Because it is said: Thou shalt surely rebuke. If he rebuked him and he did not accept it, whence do we know that he must rebuke him again? The text states: 'surely rebuke' all ways. One might assume [this to be obligatory] even though his face blanched, therefore the text states: 'Thou shalt not bear sin because of him'.</p> <p>It was taught [in a Baraitha]: R. Tarfon said, I wonder whether there is any one in this generation who accepts reproof, for if one says to him: Remove the mote from between your eyes, he would answer: Remove the beam from between your eyes! R. Eleazar b. Azariah said: I wonder if there is one in this generation who knows how to reprove!</p>	<p>7. תלמוד בבלי ערכין דף טז עמוד ב</p> <p>מנין לרואה בחבירו דבר מגונה שחייב להוכיחו? שנאמר: הוכח תוכיח, הוכיחו ולא קבל מנין שיחזור ויוכיחנו? תלמוד לומר: תוכיח, מכל מקום; יכול אפי' משתנים פניו? ת"ל: לא תשא עליו חטא.</p> <p>תניא, א"ר טרפון: (תמיהני) +מסורת הש"ס: [תמה]+ אני אם יש בדור הזה שמקבל תוכחה, אם אמר לו טול קיסם מבין עיניך, אמר לו טול קורה מבין עיניך. אמר רבי אלעזר בן עזריה: תמיהני אם יש בדור הזה שיודע להוכיח</p>

II. Moral Justification for Rebuking

<p>8. Matthew 7:1-5 (Sermon on the Mount) "Do not judge, or you too will be judged. 2 For in the same way you judge others, you will be judged, and with the measure you use, it will be measured to you. 3 "Why do you look at the speck of sawdust in your brother's eye and pay no attention to the plank in your own eye? 4 <u>How can you say to your brother, 'Let me take the speck out of your eye,' when all the time there is a plank in your own eye?</u> 5 You hypocrite, first take the plank out of your own eye, and then you will see clearly to remove the speck from your brother's eye.</p>	
<p>9a. Zephania 2:1 Gather together, gather yourselves together, you shameful nation</p> <p>9b. B. Sanhedrin 18a THE HIGH PRIEST [MAY JUDGE]. But is this not obvious? — It is necessary to state, HE MAY BE JUDGED. But that too is obvious, for if he cannot be judged, how can he judge? It is not written, hithkosheshu wa-koshshu, which <u>Resh Lakish interpreted: Adorn yourselves first, and then adorn others?</u> — But since he [the Tanna] wishes to state: A KING MAY NEITHER JUDGE NOR BE JUDGED, he also, teaches' THE HIGH PRIEST MAY JUDGE AND BE JUDGED.</p>	<p>9. צפניה ב:א התקוששו וקוששו הגוי לא נכסף:</p> <p>תלמוד בבלי סנהדרין יח:א כהן גדול דן. פשיטא! - דנין אותו איצטריכא ליה. - הא נמי פשיטא, אי לא דייננין ליה - איהו היכי דיין? והכתיב +צפניה ב'+ התקוששו וקושו, ואמר ריש לקיש: קשט עצמד, ואחר כך קשט אחרים. אלא, איידי דקא בעי למיתני מלך לא דן ולא דנין אותו - תנא נמי כהן גדול דן ודנין.</p>
<p>10a. Ecclesiastes 7:20 Indeed, there is no one on earth who is righteous, no one who does what is right and never sins.</p> <p>10b. 2 Chronicles 6:36-39 (Solomon's Dedication of Temple) When they sin against you—for there is no one who does not sin—and you become angry with them and give them over to the enemy, who takes them captive to a land far away or near; and if they have a change of heart in the land where they are held captive, and repent and plead with you in the land of their captivity and say, 'We have sinned, we have done wrong and acted wickedly'; and if they turn back to you with all their heart and soul in the land of their captivity where they were taken, and pray toward the land you gave their ancestors, toward the city you have chosen and toward the temple I have built for your Name; then from heaven, your dwelling place, hear their prayer and their pleas, and uphold their cause. And forgive your people, who have sinned against you.</p>	<p>10. קהלת ז, כ (כ) כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא:</p> <p>דברי הימים ב, לו-לט (לו) כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: (לז) והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושובו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו: (לח) ושובו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך: (לט) ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך:</p>